

[Adolph Sørensen.]

distriktsbrandinspektørinstitutionen har virket på en meget gavnlig måde, og jeg har intet at erindre mod dette eller mod en mådelig udvidelse af dette område, og det går jeg ud fra den højtærede minister er indstillet på.

Ændringen i kap. 3, hvorved kommandoen på brandstedet nu langt om længe overgår fra brandfogden til brandinspektøren, in casu slukningstogets leder, mener jeg også — med de erfaringer, jeg har — at der er grund til i høj grad at glæde sig over.

Jeg bemærkede, at det ærede medlem hr. Vagn Bro ved gennemgangen af lovforslaget havde fået den opfattelse, at nu var det kun politimesteren, der på brandstedet stod over brandinspektøren. Det harmonerer ikke med den opfattelse, jeg har fået. Ifølge den er det brandinspektøren eller slukningstogets leder, der på brandstedet har kommandoen, og ingen anden. Her er politiets opgave af rent afspærrings- og ordensmæssig art, og jeg håber, at denne opfattelse er rigtig. Det er ikke bare et forfængeligheds-spørgsmål, men i høj grad også et spørgsmål om placering af ansvaret på ét og kun på ét sted for det, der sker.

Med disse bemærkninger skal jeg i øvrigt tilsige ministeren en velvillig og hurtig udvalgsbehandling af det foreliggende lovforslag.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Det foreliggende forslag til en landsbyggelov behandler spørgsmål, som længe har trængt til en løsning. Lovforslaget er vel forberedt, da det bygger på en enstemmig betænkning fra en saglig alsidig sammensat kommission, som har arbejdet i over 7 år. Også boligministeriet har givet sig tid til gennemgang af stoffet, og resultatet er et sagligt lovforslag.

Det erkendes fra alle sider, at den gældende bygge Lovgivning og byggevedtægterne for købstæderne og landet er forældede. I de sidste 100 år er der sket store ændringer på byggeriets område, f. eks. med hensyn til byggematerialer og byggemetoder og med hensyn til det samfundsmæssige syn på bymæssig bebyggelse, hvor den end måtte findes. De gældende regler har medført en uensartethed i kravene, som ikke kan begrundes i lokale forskelligheder, og der har

manglet smidighed i udformningen, hvad der i mange tilfælde har medført alt for stor administration, fordi der skulle dispensation til, for at der kunne afviges fra reglernes ofte meget detaljerede konkrete krav.

I anledning af det, den konservative ordfører sagde om en eventuel forøgelse af dispensationerne, fordi de nye regler måske ville vise sig at være for strenge, vil jeg sige, at jeg tror, ændringerne vil betyde, at der netop bliver tale om færre dispensationsandragender end tidligere. Mange steder har en uheldig bymæssig udvikling fundet sted, fordi man ikke i tide havde skabt mulighed for at regulere byggeriet. Alt for tit er man kommet for sent med reguleringer, ikke mindst i de bebyggelser, der vokser op omkring de gamle købstæder. Byplanlovgivningen og lovgivningen om regulering af bymæssige bebyggelser har kun i meget begrænset omfang og ikke overalt kunnet afhjælpe visse uheldige følger, da de sidstnævnte love kun beskæftiger sig med de store linjer for planlægning. Et supplement er derfor tiltrængt.

Det radikale venstre er tilfreds med fremsættelsen af landsbygge Lovforslaget. Vi er tilfredse med, at bygge Loven væsentligt begrænser sig til bestemmelser af principielt indhold, således at der i et fælles bygningsreglement og i kommunale vedtægter kan gives mere detaljerede bestemmelser. Dette er nødvendigt, for at loven ikke skal blive en hæmsko på udviklingen, og for at bestemmelserne kan afpasses efter lokale forhold.

Vi er tilfredse med, at administrationen fortsat skal være et kommunalt anliggende, og at kommunalbestyrelsen, bortset fra de mindre sognekommuner, bliver bygningsmyndighed med et blandet politisk-sagkyndigt bygningsråd ved sin side, således at en samordning af byplanlægningen sikres. Vi finder det i og for sig naturligt, at amtsbygningsråd oprettes som bygningsmyndighed for de sognekommuner, der ikke selv har den almindelige bygningsmyndighed. Det er en videre udbygning af den virksomhed, amterne under den gældende ordning allerede har til på visse områder at virke som bygningsmyndighed, ifølge brandpolitilovgivningen og ifølge bygningsreglementerne for landkommunerne.